

Տ. ՓԱՐԵԳԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ՓԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(11 դեկտեմբերի, 2022 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

Քույրեր եւ եղբայրներ, մեր կյանքի ընթացքում հաճախ է լինում, որ պատահում են այնպիսի իրավիճակներ, երբ պետք է ընտրութիւն կատարենք. հեշտ ընտրութիւն՝ այստեղ գնալ, այն վայրը գնալ, ուխտագնացութեանը որ եկեղեցին այցելել եւ այլն: Բայց եւ շատ դժվար, շատ ծանր ընտրութիւնների առջեւ ենք կանգնում: Երբեմն նաեւ պետք է այդ ընտրութիւնը կատարենք իմաստութեամբ եւ Աստուծոյ միշտ խնդրում ենք, որ մեզ ուժ եւ իմաստութիւն տա, որ կարողանանք ճիշտ ընտրութիւնը կատարել: Այսօրվա ամբողջ սուրբգրային ընթերցանութիւնն ընտրութեան, ավելի ճիշտ ասեմ՝ նախապատվութեան կամ նախընտրութեան մասին է, թե մարդը ինչն է առաջնային դարձնում իր կյանքում: Առհասարակ ասում են, որ այն մարդն է հաջողակ, որ գիտի, թե որն է իր կյանքի նախապատվութիւնը, եւ երկրորդականն ավելի չի կարենորում իր կյանքում, քան առաջնայինը: Եւ բնական է նաեւ, որ այն ժողովուրդներն են հաջողում, որոնք գիտակցում եւ հասկանում են, թե իրենց կյանքում որն է առաջնայինը:

Սիրելիներ, ավետարանական մի հատված, մի դրվագ, որ սարկավագ եղբայրն ընթերցեց քիչ առաջ, ներկայացնում է մի հարուստ, տանտեր մարդու պատմութիւն, որ ճաշկերույթ է կազմակերպում եւ շատ մարդկանց է հրավիրում: Իր ծառային ասում է, որ գնա հրավիրյալներին հայտնի, թե ճաշն արդեն պատրաստ է, թող գան: Եւ հետաքրքիր է, որ մեկը մշուսի հետեւից սկսում են հրաժարվել այդ մարդիկ. մեկն ասում է, որ ագարակ է գնել, պետք է գնա, ստուգի եւ չի կարող գալ. «Ինձ հրաժարված համարիր»: Մյուսն ասում է, որ հինգ եզ է գնել եւ դրանց պետք է ստուգի: Մյուսն ասում է՝ «Կին եմ առել, չեմ կարող գալ»: Եւ, այսպես, այդ մարդը զայրանում է եւ իր ծառաներին ասում է. «Գնացե՛ք բոլոր աղ-

քատներին, խեղանդամներին, կաղերին, կույրերին հրավիրե՛ք եւ ներս բերե՛ք»: Գալիս եւ լցվում են այդ մարդիկ, եւ ավելի շատ տեղ է լինում այդ սրահի մեջ, եւ ասում է. «Գնացե՛ք բոլոր մայթերից ու ճանապարհներից հավաքե՛ք եւ բերե՛ք»: Այդպես գալիս եւ լցվում են, եւ սկսվում է խնջույքը: Բնականաբար երբ պատմում եմ այս հարուստ տանուտիրոջ խնջույքի մասին, ամենքս մտովի կարծում ենք, որ սա Աստծու խնջույքի մասին է: Թերեւս, պարզ մի խնջույք չէ, մի ճաշկերույթ չէ, այլ այն խնջույքն է, որին յուրաքանչյուր օր մարդ հրավիրված է մասնակցելու, եւ այստեղ է, որ նա ընտրության առջեւ է կանգնում: Տեսե՛ք, երեք մարդ մերժեց. մեկն ասաց, որ ագարակ է գնել, պետք է գնա ստուգի, վստահաբար՝ ստեց, քանի որ մեկը չէր կարող ագարակ գնել՝ առանց նախապես ստուգելու, պարզապես ստեց եւ չցանկացավ մասնակցել, գնալ այդ ճաշկերույթին: Մյուսն ասաց, որ եզներ է գնել եւ կարեւորեց ավելի երկրավորը, կարեւորեց նյութականը եւ ոչ թե այն, ինչ-որ մեծապես խոստում է տրված՝ այդ մեծ ճաշկերույթին մասնակցելը: Եւ մյուսն էլ ասաց, որ կին է առել ու չմասնակցեց: Թերեւս ամենից ընդունելին այս՝ երրորդ տարբերակն էր, բայց այդուհանդերձ՝ Աստված ասում է, որ որեւէ բան քեզ չպետք է հեռու պահի Աստծու հետ կատարյալ միությունից: Եւ երբ այդ երեք մարդիկ շընդունեցին Աստծու հրավերը՝ այդ մեծատունի հրավերն այս պարագայում, տանուտերը գնաց բոլոր նրանց հավաքեց, ովքեր պիտի գային, եւ ամենակարեւորը՝ ումից նա սպասում չուներ:

Այսօրվա ընթերցանության մեջ նաեւ ասվում է, որ մենք նրանց պետք է տեղ տանք, նրանց պետք է հյուրասիրենք, ումից ընդհանրապես սպասելիք չունենք: Սովորաբար մենք շատ տկար ենք, չէ՞... այն մարդկանց ենք ավելի հարգում, ումից սեր, հարգանք ենք սպասում: Մենք նրանց ենք մեծ պատիվ տալիս, ովքեր իշխանություն ունեն, նրանց ենք ժամանակ տալիս, ովքեր կարող են ազդեցիկ քայլ գործել, իսկ ովքեր ազդեցիկ չեն, աղքատ են, տկար են եւ այլն, նրանց կարող ենք անգամ արհամարհել: Ահա այսօրվա ընթերցանությունը նաեւ մեր ուշադրությունն է հրավիրում այս խնդրի վրա, որ Աստված մեզանից երբեւէ սպասում չունի, Աստված մեզ այսօր հրավիրել է այստեղ՝ տաճար, ոչ թե որ մեզանից սպասում ունի կամ ցանկանում է անպայման Իրեն փառավորենք, ո՛չ... մեզանից սպասում չունի, բայց նա գիտե, թե որքան մեծ է շնորհը մեզ համար, որ գալիս ենք այստեղ եւ պետք է այս տաճարում հաղորդվենք եւ պետք է այս տաճարում միասին այս հանդեսին, այս խնջույքին

մասնակցենք: Եւ, իսկապէս, հոգեւոր հայրերի, քահանա հայրերի հետ այս խորանի վրա կանգնած, նաեւ սարկավագ եղբայրների, մի պահ այդ խնջույքի պատկերացումն ունեցա այս պատարագի ընթացքում: Եւ հետեւաբար Աստված, հենց առանց սպասելու մեզանից, ասում է. «Դուք էլ այդ ձեւով պետք է վարվեք, ինչպէս որ երկնքի արքայութեան կերպն է, ձեռն է: Երկնքի արքայութիւնում մեզնից ոչ մի բան չեն սպասում, սիրելիներ, եւ Աստված ասում է. «Դուք եւս մի՛ սպասեք որեւէ մեկից որեւէ լավութիւն, որեւէ բարիք», այլ դուք նախ եւ առաջ հյուրասեր եղե՛ք, դուք նախ եւ առաջ ընդունե՛ք մարդկանց եւ այդ ձեւով Աստծու ցանկութիւնն իրագործած կլինեք: Հետեւաբար, սիրելիներ, երբ ընտրութեան առջեւ ենք մենք կանգնում, պետք է հասկանանք, թե Աստված մեզանից ինչ է ցանկանում: Մենք մշտապէս կարող ենք մերժել Աստծու հրավերը, Աստված ամեն վայրկյան, յուրաքանչյուր պահ ասում է, որ Իր հետ կատարյալ միասնութիւնը պետք է վայելենք, բայց մենք, միեւնոյնն է, աշխարհի ամեն տեսակի զբաղմունքներով տարված, չենք ընդունում Աստծու այդ հրավերը: Նաեւ, սիրելիներ, հետաքրքիր է, որ այն մարդիկ, որոնց հրավեր էր ուղարկել տանուտերը, նախկինում թերեւս ցույց էին տվել, թե այդ տանուտիրոջ բարեկամներն են, մտերիմներն են, մի պահ այնպէս էին կեղծավորութեամբ խաղացել այդ մարդու առաջ, որ մարդն առանց մտածելու, առանց երկմտելու՝ հրավերն ուղղակի ուղարկել էր այդ երեք մարդկանց, բայց այն պահին, երբ նրանք պետք է ցույց տային իրենց հավատարմութիւնը, հակառակը ցույց տվեցին՝ իրենց կեղծավորութիւնը: Եւ սա, սիրելիներ, եւս պետք է մեզ համար մտածումի առիթ դառնա, մենք էլ երբեմն ականատես ենք լինում կամ կարող է հենց մենք լինենք այն մարդիկ, որ ցույց տանք, թե Աստծու բարեկամներն ենք: Կարող է երբեմն-երբեմն գալիս ենք պատարագի, կարող է երբեմն-երբեմն բարի գործեր ենք անում, ժամանակ առ ժամանակ աղոթում ենք կամ Սուրբ Գիրք ենք ընթերցում եւ այդպէս ձեւանում ենք, թե Աստծու բարեկամներն ենք: Եւ գալիս ենք լցնում ենք տաճարներ, բայց իրականում մեր հոգին այստեղ չէ, մեր հոգին ագարակներում է, մեր սրտերն ու մտքերը եզների հետ են եւ, թերեւս, կանանց հետ: Ուրեմն, սիրելիներ, այսօրվա Ավետարանի ընթերցանութիւնը մեզ ասում է, որ հետեւող պետք է լինենք Տիրոջ պատգամին, հետեւող պետք է լինենք Տիրոջ հրավերին, ընդառաջ պետք է գնանք այդ հրավերին անկեղծութեամբ, եւ որ ամենակարեւորն է, հասկանանք թե որն է վերջիվերջո մեր կյանքի նախա-

պատվությունը, որն է ամենակարեւորը: Իմ խորին համոզմամբ՝ մարդու կյանքի ամենակարեւոր հանգամանքը ձգտումն է երկնքի արքայությունը, ձգտումն է հավիտենական այդ հանդեսին, ինչն Աստված այսօր ավետարանական ընթերցանության միջոցով մեզ փոխանցում է: Ասում է. «Սա մանրակերտն է այն մեծ հավիտենական հանդեսի, որին ես ձեզ հրավիրում եմ մասնակցելու»: Այս իրականությունը, Աստծու այդ մեծ հանդեսը կամ Աստծու այդ մեծ խնջույքն է, որին մենք պետք է ձգտենք մեր քայլերով, մեր խոսքերով եւ մեր գործերով: Սիրելիներ, այսօրվա այս սուրբ տաճարում հավաքվելու մեր առիթը եւս նմանատիպ մի հանդես է, Սուրբ Պատարագ է, խնջույք է՝ Աստծուն փառավորելու, Տիրոջ ողորմությունը հայցելու: Մենք եւս կարող են այստեղ ձեւանալ, թե սուրբ ենք, բայց Աստված բոլորիս սրտերը գիտի եւ ուրեմն թող ների մեր մեղքերը, մեր մտքերը բացի, որ կարողանանք ճիշտ ընտրություն անել եւ դառնալ բաժնեկիցը, մասնակիցը, հրավիրյալը, հրավերն ընդունողը Տիրոջ խնջույքի: Թող այս ճամփորդության մեջ Աստված ամենքիս ուժ եւ կարողություն տա, հավիտյանս հավիտենից, ամեն:

